Lieta Nr.C35107814

S P R I E D U M S
Latvijas Republikas vārdā
Siguldā 2015.gada 28. janvārī

Siguldas tiesa
šādā sastāvā: tiesnese M. Andersone, rakstveida procesā izskatīja civillietu /pers. A/, /pers.kods/, prasības pieteikumu maza apmēra prasībā par uzturlīdzekļu piedziņu pret /pers. B/, /pers.kods/, un

k o n s t a t ē j a

2014.gada 14. oktobrī prasītāja /pers. A/ cēlusi tiesā maza apmēra prasību par uzturlīdzekļu piedziņu no /pers. B/.

Prasībā norādīts, ka 2008. gada 12. maijā kopdzīvē ar /pers. B/, prasītājai piedzima dēls /pers. C/, /pers.kods/, par ko dzimšanas aktu reģistrācijas grāmatā Krimuldas pagasta Dzimtsarakstu nodaļā 2008. gada 19. maijā izdarīts ieraksts Nr. 18, apliecībā kā tēvs norādīts /pers. B/. Ar bērna tēvu kopā nedzīvo kopš 2009. gada 1. jūnija. Dēls /pers.C/ dzīvo pie mātes /pers. A/. Prasītāja viņu uztur un par viņu rūpējas. 2010. gada aprīlī ar atbildētāju bija mutiska vienošanās par uzturlīdzekļu apmēru, tajā brīdī – LVL 50,00 (71,14 EUR) un /pers. B/ apņēmās pārskaitīt minēto summu uz prasītājas bankas kontu. Kopš 2010. gada aprīļa noslēgto vienošanos nav pildījis, prasītāja naudu nav saņēmusi, kā arī nav saņēmusi nekādu citu atbalstu dēla uzturēšanai.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 205. panta pirmās daļas 1. punktu, Civillikuma 177. pantu, 179. pantu, 2003. gada 1. jūlija MK noteikumiem Nr. 348 „Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam" 2.1. un 2.2. punktiem, 2010. gada 30. novembra MK noteikumiem Nr. 1096 „Noteikumi par minimālo mēneša darba algu un minimālo stundu tarifa likmi", prasītāja lūdz tiesu: piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, valsts noteikto minimālo uzturlīdzekļu apmēru EUR 80,00, mēnesī dēla /pers. C/, /pers.kods/ uzturam, sākot no 2014. gada 1. oktobra līdz dēla pilngadības sasniegšanai, bet ne mazāk kā valstī noteikto minimālo uzturlīdzekļu apmēru. Piedzīt no /pers. B/, /pers.kods/, nesamaksāto uzturlīdzekļu parādu EUR 2650 apmērā un visus ar tiesāšanos saistītos izdevumus. Lūdz tiesu noteikt sprieduma nekavējošo izpildi.

Lūdz lietu izskatīt rakstveida procesā.

Ar Siguldas tiesas tiesnese s 2014. gada 17. oktobra lēmumu /pers. A/ maza apmēra prasības pieteikums pret atbildētāju /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu atstāts bez virzības un noteikts termiņš līdz 2014. gada 7. novembrim iesniegt tiesā prasības pieteikumā minēto dokumentu – vienošanos par uzturlīdzekļu apmaksu (lietas 12. lapa).

2014. gada 6. novembrī tiesā saņemts prasītājas /pers. A/ iesniegums, kurā prasītāja norādījusi, ka prasības pieteikumā kļūdaini norādījusi uz to, ka starp pusēm noslēgta rakstiska vienošanās par uzturlīdzekļu piedziņu. Paskaidrojusi, ka 2010. gadā puses mutiski vienojušās par uzturlīdzekļu samaksu, ko atbildētājs nav pildījis. Norādījusi, ka nevar iesniegt vienošanos par uzturlīdzekļu piedziņu, kas būtu noformēta rakstiski (lietas 15. lapa).

Prasītāja iesniegusi grozītu prasības pieteikumu, kurā lūgusi piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, valsts noteikto minimālo uzturlīdzekļu apmēru EUR 80,00, mēnesī dēla /pers. C/, /pers.kods/ uzturam, sākot no 2014. gada 1. oktobra līdz dēla pilngadības sasniegšanai, bet ne mazāk kā valstī noteikto minimālo uzturlīdzekļu apmēru. Piedzīt no /pers. B/, /pers.kods/, nesamaksāto uzturlīdzekļu parādu (nenorādot tā apmēru) un visus ar tiesāšanos saistītos izdevumus. Lūdz tiesu noteikt sprieduma nekavējošo izpildi (lietas 16. – 19. lapa).

Lūdz lietu izskatīt rakstveida procesā.

2014.gada 14. novembrī saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{21} panta pirmo daļu atbildētājam /pers. B/ uz viņa deklarēto dzīvesvietu nosūtīts tiesā saņemtais prasības pieteikums un paskaidrojumu veidlapa, nosakot termiņu rakstveida paskaidrojumu sniegšanai līdz 2014.gada 15. decembrim (lietas 22.lapa).

Saskaņā ar CPL 250.$^{22.}$ panta pirmās un otrās daļas nosacījumiem, tiesa puses rakstveidā ir informējusi par to procesuālajām tiesībām un pienākumiem, par tiesas sastāvu un noraidījuma pieteikšanas tiesībām.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 56.panta nosacījumiem, tiesas dokumentus fiziskajai personai piegādā pēc tās deklarētās dzīvesvietas adreses, bet gadījumos, kad deklarācijā norādīta papildu adrese, - pēc papildu adreses, ja vien fiziskā persona tiesai nav norādījusi savu adresi, pēc kuras veicama saziņa ar tiesu. Fiziskajai personai ir pienākums būt sasniedzamai tās deklarētajā dzīvesvietas adresē, deklarācijā norādītajā papildu adresē vai šīs personas norādītajā adresē saziņai ar tiesu.

Civilprocesa likuma 56.^{1}panta pirmās daļas 3.punkts noteic, ja tiesas dokumenti piegādāti šā likuma 56.panta noteiktajā kārtībā, uzskatāms, ka personai ir paziņots par tiesas sēdes vai procesuālās darbības laiku un vietu vai par attiecīgā dokumenta saturu un tiesas dokumenti ir izsniegti, septītajā dienā no nosūtīšanas dienas, ja dokumenti nosūtīti ar pasta sūtījumu.

Sūtījums atpakaļ tiesai nav atgriezts, atbildētājs paskaidrojumus par prasību nav sniedzis un puses nav pieteikušas noraidījumu tiesnesim. Lietas izskatīšanu mutvārdu procesā puses nav lūgušas.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{21}panta otrās daļas noteikumiem, paskaidrojuma nesniegšana nav šķērslis sprieduma taisīšanai.

Civilprocesa likuma 250.^{25}panta pirmā daļa nosaka, ja puses nelūdz lietas iztiesāšanu tiesas sēdē vai tiesa neuzskata par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, lietas par maza apmēra prasībām tiesa izskata rakstveida procesā, savlaicīgi paziņojot pusēm par datumu, kad sprieduma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā. Šis datums uzskatāms par pilna sprieduma sastādīšanas datumu.

Pie apstākļiem, kad atbildētājam par prasību ir paziņots pienācīgā veidā un puses nav lūgušas lietas iztiesāšanu tiesas sēdē, tiesa atzīst par iespējamu lietu izskatīt rakstveida procesā.

2014.gada 12. decembrī saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{25} panta pirmo daļu, pusēm paziņots, ka sprieduma norakstu tiesas kancelejā varēs saņemt 2015.gada 28. janvārī (lietas 23.lapa).

Pie šādiem apstākļiem tiesa atzīst, ka lietu iespējams izskatīt rakstveida procesā, bez pušu piedalīšanās.

Motīvu daļa

Izvērtējusi rakstveida pierādījumus un apsvērusi prasības pieteikumā norādītos argumentus, tiesa atzīst, ka /pers. A/ prasība apmierināma daļēji.

No prasības pieteikuma izriet, ka atbildētājs /pers. B/ nesniedz materiālu palīdzību sava nepilngadīgā dēla /pers. C/ uzturēšanai no 2010.gada aprīļa, sakarā ar ko, no atbildētāja lūgusi piedzīt uzturlīdzekļus dēla uzturēšanai Ministru kabineta noteiktajā minimālajā uzturlīdzekļu apmērā.

Saskaņā ar Civillikuma 177.panta pirmo, otro, trešo un ceturto daļu vecākiem ir ne tikai tiesības, bet arī pienākums rūpēties par bērnu, jo līdz pilngadības sasniegšanai bērns ir vecāku aizgādībā. Rūpes par bērnu nozīmē bērnu uzturēt, t.i., nodrošināt ēdienu, apģērbu, mājokli un veselības aprūpi, bērnu kopt, izglītot un audzināt, nodrošinot garīgo un fizisko attīstību, pēc iespējas ievērojot bērna individualitāti, spējas un intereses un sagatavot bērnu sabiedriski derīgam darbam.

Saskaņā ar Civillikuma 178.panta pirmo daļu, ja vecāki dzīvo šķirti, vecāku kopīga aizgādība turpinās. Bērna aprūpi un uzraudzību īsteno tas no vecākiem, pie kura bērns dzīvo.

Lietā nav strīds, ka /pers. C/ aprūpi un uzraudzību īsteno prasītāja, pie kuras bērns dzīvo.

Civillikuma 179.panta pirmā daļa nosaka, ka vecāku pienākums ir samērā ar viņu spējām un mantas stāvokli uzturēt bērnu. Šis pienākums gulstas uz tēvu un māti līdz laikam, kad bērns pats var sevi apgādāt. Strīdus par uzturlīdzekļiem bērnam izšķir tiesa.

Atbilstoši Civillikuma 179.panta otrai daļai pienākums gādāt par bērna uzturēšanu neizbeidzas, ja bērns ir šķirts no ģimenes vai nedzīvo kopā ar vienu no vecākiem vai abiem vecākiem.

No lietas materiāliem redzams, ka atbildētājs /pers. B/ ir /pers. C/, dzimuša /datums/, tēvs, kas apstiprinās ar lietas materiāliem pievienoto dzimšanas apliecības Nr. LV DA 050231 kopiju (lietas 9. lapa). No iepriekšminētā pierādījuma izriet, ka /pers. C/ šobrīd ir 6 gadi.

Civillikuma 179.panta piektā daļa nosaka, ka minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kuru bērnam nodrošināt ir pienākums katram no vecākiem neatkarīgi no viņa spējām uzturēt bērnu un mantas stāvokļa, nosaka Ministru kabinets, ņemot vērā valstī noteikto minimālo mēnešalgu un bērna vecumu.

Tiesa ņem vērā arī Bērnu tiesību aizsardzības likuma 10.panta pirmo daļu, kas nosaka, ka bērnam ir tiesības uz tādiem apstākļiem (atbilstošs uzturs, apģērbs,

Saskaņā ar Bērnu tiesību aizsardzības likuma 24.panta pirmo un otro daļu, vecāku pienākums atbilstoši Civillikuma noteikumiem ir rūpēties par bērnu un viņa mantu un pārstāvēt bērnu viņa personiskajās un mantiskajās attiecībās. Vecāku pienākums ir sagatavot bērnu patstāvīgai dzīvei sabiedrībā, pēc iespējas respektējot viņa individualitāti, ievērojot spējas un tieksmes.

Arī 1989.gada 20.novembra Konvencijas par bērna tiesībām 27.panta 2.punkts noteic, ka galvenā atbildība par bērna attīstībai nepieciešamo dzīves apstākļu nodrošināšanu gulstas uz vecākiem vai citām personām, kas audzina bērnu.

Tiesa atzīst, ka atbildētāja pienākums uzturēt savu bērnu ir absolūts, līdz ar ko viņam ir jāpiedalās bērna uzturēšanā. Tiesa atzīst par vispārzināmu faktu, kas nav jāpierāda, to, ka bērna ikdienas aprūpei ir nepieciešami līdzekļi dzīvokļa un komunālo maksājumu, pārtikas, apģērba, higiēnas preču, izglītojošo materiālu un kultūras pasākumu apmaksai.

Uzturlīdzekļu sniegšanas pienākums primāri saistīts ar vecāku mantas stāvokli un šim stāvoklim atbilstošu bērna nodrošinājumu, lai, nosakot uzturlīdzekļa apmēru, maksimāli tiktu nodrošinātas bērna intereses. Likumdevējs nav ierobežojis nosakāmo uzturlīdzekļu apjomu, izņemot minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kuru katram vecākam neatkarīgi no viņa mantas stāvokļa ir pienākums nodrošināt katram savam bērnam *(sk. 2013.gada 15.janvāra Ministru kabineta noteikumu Nr.37 "Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam").*

Prasītāja bērnu uzturam lūgusi piedzīt minimālos uzturlīdzekļus bērnam, kas noteikti Ministru kabineta 2003.gada 1.jūlija noteikumos Nr.348, ar kuriem katram vecākam neatkarīgi no viņa mantas stāvokļa ir pienākums nodrošināt savam bērnam minimālos uzturlīdzekļus šādā apmērā: līdz 7 gadu vecumam 25 % apmērā, no 7 gadu vecuma līdz 18 gadu vecuma sasniegšanai – 30 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēnešalgas.

Saskaņā ar 2013.gada 27.augusta Ministru kabineta noteikumiem Nr. 665 „Noteikumi par minimālo mēneša darba algu un minimālo stundas tarifa likmi" no 2014.gada 1.janvāra ir noteikta minimālā mēneša darba alga 320 *euro*, tādējādi minimālais uzturlīdzekļu apmērs bērnam līdz 7 gadu vecumam ir 80 *euro*, bet no 7 gadu vecuma sasniegšanas - 96 *euro*. Palielinoties vai samazinoties valstī noteiktajai minimālai mēneša darba algai, piedzenamo uzturlīdzekļu apmērs palielināms vai samazināms proporcionāli minimālās mēneša darba algas apmēram.

Savukārt saskaņā ar 2014.gada 2.decembra Ministru kabineta noteikumiem Nr.734 par grozījumiem 2013.gada 27.augusta Ministru kabineta noteikumos Nr.665 „Noteikumi par minimālo mēneša darba algu un minimālo stundas tarifa likmi", kas stājās spēkā 2015.gada 1.janvārī, 2.punktu, minimālā mēneša darba alga normālā darba laika ietvaros ir 360 EUR.

Pamatojoties uz minēto, līdz 2014.gada 31.decembrim Ministru kabineta noteikto minimālo uzturlīdzekļu summa bērniem līdz 7 gadu vecumam ir 80 EUR mēnesī, bet pēc 7 gadu vecuma – 96 EUR mēnesī katram bērnam, bet no 2015.gada 1.janvāra Ministru kabineta noteikto minimālo uzturlīdzekļu summa bērniem līdz 7 gadu vecumam ir 90 EUR mēnesī, bet pēc 7 gadu vecuma –108 EUR mēnesī katram bērnam.

Tiesa secina, tā kā prasītāja lūgusi piedzīt uzturlīdzekļus valstī noteiktā minimālajā apmērā, tiesa uzskata, ka nav nepieciešams izvērtēt pušu mantisko stāvokli.

Tiesa uzskata, ka /pers. B/ neatkarīgi no viņa mantas un veselības stāvokļa, ir pienākums ik mēnesi nodrošināt savam dēlam /pers. C/ uzturlīdzekļus vismaz Ministru kabineta noteiktajā minimālajā uzturlīdzekļu apmērā.

Saskaņā ar Latvijas Republikas Augstākās tiesas judikatūru prasībās par uzturlīdzekļu piedziņu bērnu uzturam tie piedzenami no brīža, kad celta prasība tiesā, jo ar prasības celšanas brīdi attiecīgā persona uzsāk savu ar likumu garantēto civilo tiesību aizsardzības realizāciju tiesā *(sk. Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta 2007.gada 29.augusta spriedumu lietā Nr. SKC-556).*

Prasītāja/pers. A/ prasības pieteikumā lūgusi tiesu piedzīt uzturlīdzekļus no 2014. gada 1. oktobra. No lietas materiāliem izriet, ka prasība pret /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu tiesā celta 2014. gada 14. oktobrī (lietas 5. lapa).

Tiesa, atbilstoši Civilprocesa likuma 5. panta sestajai daļai, ņem vērā judikatūru - Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta 2007.gada 29.augusta spriedumu lietā Nr. SKC-556, un secina, ka prasītāja nepamatoti lūgusi noteikt, ka uzturlīdzekļi piedzenami no 2014. gada 1. oktobra. Ņemot vērā iepriekšminēto tiesa atzīst, ka uzturlīdzekļi piedzenami sākot no prasības pieteikuma iesniegšanas dienas, t.i. 2014.gada 14. oktobra, līdz laikam, kad bērns pats varēs sevi apgādāt.

Līdz ar to tiesa, nosakot piedzenamo uzturlīdzekļu apmēru, pušu mantisko stāvokli nevērtē, un atzīst, ka no atbildētāja /pers. B/ par labu prasītājai /pers. A/ piedzenami uzturlīdzekļi sākot ar prasības pieteikuma iesniegšanas dienu – 2014. gada 14. oktobri, dēla /pers. C/ uzturam valstī noteikto minimālo bērna uzturlīdzekļu apmērā, atbilstoši viņa pašreizējam vecumam (6 gadi), proti, 80,00 *euro* ik mēnesi, sākot ar prasības celšanas dienu 2014. gada 14. oktobri, līdz 2014. gada 31. decembrim, bet no 2015. gada 1. janvāra EUR 90,00 apmērā mēnesī, līdz bērns sasniegs 7 gadu vecumu, un 30 procentu apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša algas pēc bērna septiņu gadu vecuma sasniegšanas, bet ne mazāk kā Ministru kabineta noteiktajā minimālajā uzturlīdzekļu apmērā, līdz bērna pilngadībai.

Tiesa atzīst, ka uzturlīdzekļu piedziņa no atbildētāja par labu prasītājai veicama līdz bērna pilngadībai, jo, kā izriet no Civillikuma 177.panta, bērns vecāku aizgādībā ir līdz pilngadības sasniegšanai. Secīgi, ar pilngadības sasniegšanu bērns iegūst pilnīgu civilprocesuālo tiesībspēju un rīcībspēju un tikai viņam pašam ir tiesības celt prasību tiesā savu aizskarto civilo tiesību vai interešu aizsardzībai.

Tiesa atzīst, ka atbilstoši Civilprocesa likuma 205.panta pirmās daļas 1.punktam, par uzturlīdzekļu piedziņu nosakāma sprieduma nekavējoša izpilde, kā to prasības pieteikumā lūdza prasītāja.

Vienlaicīgi tiesa izskaidro, ka Civilprocesa likuma 203.panta ceturtā daļa paredz, ja pēc tam, kad likumīgā spēkā stājies spriedums, ar kuru no atbildētāja piespriesti periodiski maksājumi (uzturlīdzekļi), mainās apstākļi, kas ietekmē maksājumu apmēra vai ilguma noteikšanu, katra puse ir tiesīga, iesniedzot jaunu prasību, prasīt maksājumu apmēra vai termiņa grozīšanu.

Prasītāja lūgusi tiesu piedzīt no atbildētāja /pers. B/ nesamaksāto uzturlīdzekļu parādu, nenorādot to apmēru. No lietā iesniegtajiem rakstveida pierādījumiem - 2014. gada 6. novembra prasītājas /pers. A/ iesnieguma, izriet, ka prasītāja nevar iesniegt pierādījumus par to, ka starp prasītāju un atbildētāju noslēgta vienošanās par uzturlīdzekļu piedziņu (lietas 15. lapa).

Tiesa pievienojas tiesību zinātnē paustajam viedoklim, ka pierādīšanas pienākuma sadales pamatā ir princips – *ei incumbit probatio gui dicit*, *non gui negat* (jāpierāda, pierādījumi jāiesniedz tam, kurš apgalvo, nevis tam, kurš noliedz). Tādējādi *onus probandi* vispirms gulstas uz prasītāju, kurš griežas tiesā ar lūgumu aizsargāt aizskartās tiesības *(A. Līcis, Prasības tiesvedībā un pierādījumi, TNA, 2003., lpp. 72).*

Tiesa ņem vērā tiesību doktrīnā noteikto – prasības tiesvedībā tiesa aprobežojas tikai ar paziņošanu pusēm, ka par to norādītajiem faktiem nav iesniegti pierādījumi (CPL 93. panta trešā daļa) vai iesniegtie pierādījumi nav pietiekoši *(Līcis. A, Prasības tiesvedībā un pierādījumi, TNA, 2003., lpp. 82).*

Ņemot vērā iepriekšminēto, tiesa atzīst, ka lietā nav iegūti pierādījumi tam, ka starp prasītāju un atbildētāju noslēgta vienošanās par uzturlīdzekļu piedziņu, ko atbildētājs /pers. B/ nav pildījis. Līdz ar to, par nepamatotu, tādēļ noraidāmu, atzīstama prasītājas /pers. A/ prasība daļā par uzturlīdzekļu parāda piedziņu.

Civilprocesa likuma 42.panta pirmā daļa nosaka, ka tiesas izdevumi, ja prasītājs no to samaksāšanas bijis atbrīvots, piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos proporcionāli apmierinātajai prasījuma daļai.

Prasītāja, iesniedzot tiesā prasības pieteikumu par uzturlīdzekļu piedziņu, bija atbrīvota no tiesas izdevumu samaksas, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 43.panta pirmās daļas 3.punktu, kas nosaka, ka no tiesas izdevumu samaksas valsts ienākumos.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 35.panta pirmās daļas 3.punktu prasības summa prasībās par uzturlīdzekļu piedziņu ir maksājamu kopsumma par vienu gadu. Maksājumu kopsumma, ņemot vērā to, ka prasība celta 2014. gada 14. oktobrī ir EUR 1050,00 (3X80 + 9X90 = 240 + 810 = 1050,00)

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta a) apakšpunktu valsts nodeva līdz 2134 *euro*, — 15 procenti no prasības summas, bet ne mazāk par 71,14 *euro*; 15% no EUR 1050,00 = EUR 157,50, kas piedzenama no atbildētāja /pers. B/ valsts labā.

Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punkts nosaka, ka ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi ir ar prasības pieteikuma noraksta un tiesas pavēstu piegādāšanu un izsniegšanu saistītie izdevumi.

Pārbaudot lietas materiālus un informāciju Tiesu informācijas sistēmā (TIS) tiesa konstatē, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi attiecīgajā civillietā ir EUR 6,20.

Līdz ar to, ņemot vērā iepriekšminēto, un saskaņā ar Civilprocesa likuma 39. panta pirmās daļas 5. punktu un 42. pantu, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi EUR 6,20 apmērā piedzenami no atbildētāja /pers. B/ valsts labā.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 204.^{1} pantam atbildētājam nosakāms sprieduma labprātīgas izpildes termiņš tiesas izdevumu samaksai 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 190., 204.^{1}, 205.panta pirmās daļas 1.punktu, 250.^{25}, 250.^{27} pantu, tiesa

n o s p r i e d a

Prasību apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. B/, /pers.kods/, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, uzturlīdzekļus dēla /pers. C/, dzimuša /datums/, uzturēšanai EUR 80,00 (astoņdesmit *euro* un 00 centi) apmērā mēnesī, sākot ar 2014.gada 14. oktobri līdz 2014. gada 31. decembrim, bet no 2015. gada 1. janvāra EUR 90,00 (deviņdesmit *euro* un 00 centi) apmērā mēnesī, līdz bērns sasniegs 7 gadu vecumu, un 30 % (procentu) apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša algas pēc bērna septiņu gadu vecuma sasniegšanas, bet ne mazāk kā Ministru kabineta noteiktajā minimālajā uzturlīdzekļu apmērā, līdz bērna pilngadībai.

Spriedums daļā par uzturlīdzekļu piedziņu izpildāms nekavējoties.

Noraidīt prasību daļā par uzturlīdzekļu parāda piedziņu.

Piedzīt no /pers. B/, /pers.kods/, par labu valstij tiesas izdevumus: valsts nodevu EUR 157,50 (viens simts piecdesmit septiņi *euro* un 50 centi), nosakot to samaksu sekojošā kontā: saņēmējs: Valsts kase NMR 90000050138, konts LV55TREL1060190911200, saņēmēja iestāde: Valsts kase BIC kods TRELLV22, un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 6,20 (seši *euro* un 20 centi) apmērā, nosakot to samaksu sekojošā kontā: saņēmējs: Tiesu administrācija NMR 90001672316, konts LV51TREL2190458019000, saņēmēja iestāde: Valsts kase BIC kods TRELLV22.

Noteikt /pers.B/ sprieduma labprātīgas izpildes termiņu valsts nodevas un ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksai 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Tiesas izdevumu samaksu apliecinoši dokumenti iesniedzami Siguldas tiesas kancelejā sprieduma labprātīgai izpildei noteiktajā 10 dienu termiņā

no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesā 20 dienu laikā, apelācijas sūdzību iesniedzot Siguldas tiesā.

Tiesnese M. Andersone